

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas
Psalmorvm Decades**

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Quoniam dabis eum in benedictionem in seculum seculi, lætificabis eum in
gaudio cum uulto tuo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

habete, xternus sacerdos Christus Paulus intelligitur. Posset qui uellet, alteram dictionem, olam, referre ad regnum Christi in Ecclesia militante. Alteram, ed, ad Ecclesiam triumphantem. Hoc autem obserua, quod maiora reddi, q̄ p̄ta mus, a deo, Prophetam uoluisse ostentare, dum simplicibus uerbis, uitam peti tam, & mox augustioribus, longitudinem dierum in seculum & in eternum, tributam dicit. Ita semper petitio nostra minor est, q̄ dona accipienda, ut Apostolus Ephes. iij. docet.

Magna est gloria in salutari tuo, gloriam & magnum decorum impones super eum.

Mira uarietas & inconstantia interpretationis. Has hebraeas dictiones, **רֹא** Hod uehadar, Hoc loco, Gloriam & magnum decorum, psalmo. xluij. Specie tua & pulchritudine tua. Et. xcviij. Confessio & pulchritudo. Et. cx. Confessionem & decorum induisti, psal. cix. In splendoribus sanctorum, Interim nos dicimus, Laudem & splendorum. Splendorem enim dicimus, regium illum apparatum & abundantiam rerum, sicut in Euangelio Luca. Diues ille quotidianus epulabatur splendidè. Et Poeta, Et domus interior regali splendida lux, quem & megaloprepiam, magnidecentia dicere possumus, quod noster interpres uoluit, cum magnum decorum, diuibus dictiobus, unam hebream **רֹא** Hadar, imitatus est. Est autem splendor & magnidecentia Christi, quod in regno suo, magnos, multos, nobilissimosq; principes & populos, omni sapientia, ueritate, alijsq; spiritualibus dotibus ornatisimos habet, ipse omniū splendidissimus & ornatissimus, quibus omnes praeiosissima res abundant largissime, tamen cū decore & reverentia, quales Apostolus Corinthios laudat, dum dicit eos diuites factos in omnibus. Laus autem eius est, quod ab his omnibus honoratur, omnes ei confitentur & gratias agunt, quod illius dono hæc omnia habeant.

Est ergo sensus: Christus rex, qui in morte sua fuit omnium despctissimus, nouissimus uirorum, ab omnibus derelictus. In salute tua, seu dū tu eum a morte saluum facis, recepit, p̄ hac ignominia, solitudine, despctu, summa gloriam, quia ponis in eum laudem & plendorem, Isa. liij. Properea dispartiam ei plurimos, & fortium spolia diuidet. Prover. xxiij. In multitudine populi, dignitas regis. Vbi eadem dictio, hadar, dignitas transfertur, sicut eiusdem. xx. Exultatio iuuenum, fortitudo eorum, & dignitas seruū canities. Ego germanice hadar dicerem, **p;achē vnd heetligkēyt**, magnidecentia, uenerabilem pompa, splendorem. Nam **כָּבְדָה** Cabod, proprie doxam & gloriam, **פֶּרֶם** Peer, autem, cauchima, factantiam gloriationem actiuan significat, ut supra, Exultatio iuuenum, pro gloriatio iuuenum, fortitudo eorum. Et psal. lxxxvij. Quoniam gloria uirtutis eoru es, id est, in te & tua uirtute gloriatur. Summa, laudem & decorum super eum posuit, id est inclytum & principem & regem glorie fecit, qd de David no facile intelligas tot malis assidue uexato, quare de Christo glorificato & prædicato & credito & adorato, intelligemus.

Quoniam dabis eum in benedictionem in seculum seculi, lætifica bis eum in gaudio cum uultu tuo.

Oo ij Regem

Regem gloriosum audiuitus, nunc sacerdotem salutarem & æternum audiuntus. Alqui putant Christum datum in benedictionem, quod ab omnibus in æternum benedicitur, quo tropo saepius in Prophetis de populo Israel dicitur, q[uod] in fabula, in proverbiis, in sibilum, in similitudinem tradatur. Et Gen. xii, ad Abraham: Erisc[er]t benedictio (sic enim hebreus habet) quod noster dicitur. Erisc[er]t benedictus. Isaix. xix, Erit Israel in medio terræ benedictio, cui benedictus dominus. lxxv. Quomodo si inueniatur granum in botro, & dicetur, Ne disperdas illud, quia benedictio est, sic facias propter seruos meos, ut non disperdam totum. In quibus locis & alijs multis, benedictio passim accipitur. Hebreus autem, sic dicit: Quoniam dabis eum benedictiones in æternum, numero pluri, quod & si passim accipi possit, quod hic rex a plurimis benedicatur, & a deo multis benedictionibus repleatur, tamen puto actiue accipieendum, iuxta illud Gen. xxij. Et in semine tuo benedicentur omnes gentes. Nam benedictiones quibus in persona sua a deo benedictus est, superiori uersu abeccinat: Quoniam præuenisti eum in benedictionibus optimis.

Quare benedictiones æternales & coelestes hic intelligo, quibus Christus, ut sacerdos æternus, accepto spiritu, Benedic[er]t suos, sicut. ij. Corinth. i. dicit: Benedictus deus & pater domini nostri Iesu Christi, qui benedixit nos omni benedictione spirituali in celestibus in Christo, idem enim arbitror. In Christo nos benedici spirituali benedictione coelestium rerum, & Christum dari, benedictiones in æternum. Sacerdotis autem est benedicere, hoc generi benedictionis, quo bona cōseruntur. Ceterum vulgare, illud benedicere, quo laudamus bona habentes, & felicitatem imprecamur, omnium est, etiam inferiorum, & omnino illa maiorum, ista minorum est. Atq[ue] h[oc] nostra est gloria & iactantia, quod Episcopum habemus, per quem maledicta, quibus in Adam sumus mutati, mutantur & absorbētur, adeo ut nulla nobis maledictio temporalis, siue sit illa peccati, siue hominum maledictiū nocere possit, quin potius prodefeatur abundantem & æternam illam in Christo benedictionem cogatur. Certe dulcissimum uerbum, omnibus qui in Christum credunt, habere proprium Pontificem, & omnia nobis benedicentem.

Lætificabis in gaudio uultus tui.

Hoc non potest intelligi, nisi de beatitudine, quam reuelata gloria maiestatis habet. Gaudium enim uultus dei, gaudium est de reuelata facie dei, noster autem interpres, præpositionem, cum, recte omisisset.

Quoniam rex sperat in domino, & in misericordia altissimi non commouebitur.

spei propria diffinitio. H[oc] omnia dicta ueniēt ei, quia sperauit & non est motus. Atq[ue] hic pulchra & propria spei periphrasis, seu potius diffinitio ponit, sola omnes impias opiniones de spe traditas, confutare potens. Sperare enim in dñō, idem est quod non moueri in misericordia altissimi, sed stare & expectare. Sane, gaudere & delectari in misericordia presente, facillimum est, sed absente, & malis undique presentibus quae tribulant, impellunt, commouent, ad desperationem non moueri, non cedere, sed contraria expectare, hoc demum est uere sperare, sed ardua res ista, de qua psal. v. plura. Quo circa caueant, qui spem ex meritis prouenientem docent. Spes certe, ut hic docemur, misericordiam dei spectat, sicut timor iram & iudicium. Sperans enim, In misericordia dei non commouetur.

Timens